

LA PRIMERA GUÀRDIA (Basada en una història real)

L'advocat, després de veure una sentència de divorci remesa pel jutge, es va dirigir, nerviós, a la comissària. La primera guàrdia. El van informar. El detingut era als calabossos. Va baixar al soterrani i amb tres arrestats més, allà hi havia en Matías. Una mosca, amb cara de pubilla de poble, li va indicar el camí.

Gràcies -li va dir-...la meva primera guàrdia...

Vaja! És també la meva primera comissària.

L'advocat va cridar: *Qui és en Matías?*

Algú va dir: *Jo,...tens un cigar?*

No, jo no fumo, i aquí està prohibit.

Tant me fa, necessito un cigar, un cigar, -va dir, a crits, sense parar de repetir-ho-.

La mosca, per ajudar, li va acostar un cigar, ja encès, al Matías, mentre li deia: *D'acord, però no cridis tant, tio!*

Segons després, com si un rastrejador hagués olorat el fum, un cor de veus d'altres retinguts, embogien reclamant també un cigar. El xivarri ocasionà l'arribada del sergent, amb una llaminadura la boca. Va mirar durament la mosca mentre li cridava:

Però què és això, qui n'ha estat el responsable, d'on ha sortir el cigar?

La mosca, petrificada, volia respondre. Abans, l'advocat, mirant el sergent, digué:

He estat jo, ho sento, és la meva primera guàrdia i no he estat hàbil. Ho sento.

Merda, -va dir el sergent- vagi amb

compte, lletrat, que no torni a passar.

Temps després l'advocat i la mosca, bons amics, recordaven aquest fet i...però...bé, això és una altra història.